

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/221/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014202053
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1014202053.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: V. W., bytom H., právne zastúpený advokátom: JUDr. Zsolt Suver, so sídlom Murgašova 3, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-61/2014/OPK zo dňa 8. októbra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/261/2014-68 zo dňa 27. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/261/2014-68 zo dňa 27. mája 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-61/2014/OPK zo dňa 08.10.2014. Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 157 zo dňa 02.07.2014 (ďalej aj ako „rozkaz“ alebo „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“), pretože svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

1.2 Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku stotožnil s názorom žalovaného v tom, že žalobca nebol čestný a disciplinovaný, keď v čase mimo výkonu služby viedol motorové vozidlo pod

vplyvom alkoholu a spôsobil dopravnú nehodu. Jeho ponechanie v služobnom pomere by preto bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi policajného zboru (ďalej len „PZ“). Požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho právneho postavenia, ako aj z úloh, ktorými sa zúčastňuje na plnení funkcií štátu. Preto sa vyžaduje ich dodržiavanie a predpokladá sa, že každý príslušník PZ v rámci svojho postavenia ich bude príkladne a striktnie rešpektovať tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha. Bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ak by v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý konal tak, ako je uvedené v preskúmaných rozhodnutiach a dopustil sa konania nezlučiteľného s postavením a úlohami príslušníka PZ.

1.3 V prejednávanej veci nedošlo podľa krajského súdu k porušeniu žalobcom namietaných zákonných ustanovení a konanie predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia bolo vykonané v súlade so zákonom. Správne orgány náležite zistili skutkový stav a pred vydaním rozhodnutia si zaobstarali všetky potrebné podklady. Dôkazy, ktoré žalovaný zhromaždil a vyhodnotil v súlade so zákonom, považoval krajský súd za postačujúce pre vydanie napadnutých rozhodnutí a spáchanie protiprávneho konania žalobcu týmito dôkazmi riadne preukázal.

1.4 Krajský súd sa pri preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného obmedzil na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých žalovaný vychádzal, nie sú pochybné, najmä spôsobom ich zistenia alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či na základe vykonaných dôkazov možno logicky dospieť ku skutkovému záveru, ku ktorému dospel žalovaný.

1.5 Podľa názoru krajského súdu, súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože by tým vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží. Z § 245 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

1.6 Prvostupňový súd konštatoval, že aktívne plnenie uložených úloh policajtom je základnou služobnou povinnosťou každého policajta, a to počas celej doby príslušnosti k PZ, čo vyplýva priamo z ustanovenia § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. Svoju profesionálnu anamnézu žalobca sám negoval svojím protiprávnym konaním. Aktívne a svedomité plnenie uložených úloh nie je a ani nemôže byť ospravedlnením pre protiprávne konanie spáchané policajtom. Zákon č. 73/1998 Z.z. dokonca v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e/ neobsahuje poľahčujúce hľadiská pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prísahy.

1.7 V súvislosti s namietaným nevykonaným znaleckým dokazovaním, ktoré malo odstrániť rozpory medzi výsledkom znaleckého posudku č. 37/2014 a žalobcom predloženým znaleckým posudkom krajský súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 345/04-11. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že znalecký posudok č. 20/2014, ktorý si objednal žalobca, nemožno považovať za objektívny, a teda jeho námietku, že dňa 08.05.2014 neriadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, považoval krajský súd za neopodstatnenú. Zo znaleckého posudku č. 37/2014 totiž jednoznačne vyplýva, že koncentrácie etylalkoholu namerané žalobcovi nezodpovedajú ním uvedenému množstvu požitých alkoholických nápojov po dopravnej nehode.

1.8 Ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo podľa krajského súdu na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, keďže je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený so sprísnenými opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ, sa uvedeného konania dopustil. Každý príslušník PZ má v porovnaní s iným občanom väčšiu zodpovednosť za svoje konanie vyplývajúce z jeho profesie a svojím správaním má byť vzorom iným občanom.

1.9 Vyjadrenia žalobcu, že sa spolu s manželkou starajú o dve maloleté dcéry, z ktorých jedna je zdravotne ťažko postihnutá a že splácajú hypotekárny úver, považoval súd za nadbytočné. Prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ a stratu služobného príjmu si žalobca zapríčinil vlastným nezodpovedným konaním a mal si byť vedomý dôsledkov s ním spojených. Žalovaný podľa krajského súdu postupoval správne, keď žalobcom uvádzané pripomienky ohľadom rodinných pomerov nezohľadnil, nakoľko by tak exkulpoval jeho protiprávne konanie a porušil by objektivitu v posudzovaní obdobných prípadov príslušníkov PZ. Každý príslušník PZ má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povolaním a profesiou má svojím správaním byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom, z čoho vyplýva aj jeho postavenie v spoločnosti. Na činnosť PZ sú kladené vyššie nároky, a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Hlavnou úlohou PZ je chrániť záujmy spoločnosti, a s tým spojené vyššie nároky na činnosť príslušníkov PZ. Žalovaný v čase rozhodovania o prepustení žalobcu v medziach zákona v súlade s povolenou voľnou úvahou, v ktorej je nezastupiteľný, posúdil intenzitu porušenia služobnej prísahy žalobcu a rozhodol v súlade so zákonom. Hromadný výskyt určitého protispoločenského konania totiž musí vyvolať náležitú odozvu, či už vo forme novej právnej regulácie vzťahov, alebo využívaním prísnejších opatrení, ktoré platný predpis dáva k dispozícii.

1.10 Zložením sľubu podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. sa občan stáva príslušníkom PZ - kategórie osôb, ktorých konanie, ak je v rozpore s právnymi predpismi, bude pre služobné pomery posudzované cez prizmu tohto sľubu. Takýto výnimočne zodpovedný prístup policajta k rešpektovaniu predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcie štátu. Funkciu štátu plní policajt za odmenu a s tým súvisiace nadštandardné sociálne, dôchodkové, zdravotné zabezpečenie. Od iných osôb nemožno očakávať plnenie sľubu - vyššiu vernosť a ani zhovievavosť k policajtovi, ktorý sa dopustil protiprávneho konania. Naopak, prirodzeným je očakávanie, že policajti pri svojom postavení budú príkladne rešpektovať zákony štátu nielen v rámci služby, ale aj mimo nej tak, ako sa k tomu zaviazali.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby najvyšší súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. KM-OLVS-61/2014/OPK zo dňa 08.10.2014 v spojení s personálnym rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 157 zo dňa 02.07.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2.2 Žalobca v podanom odvolaní namietal skutkové zistenia žalovaného, nakoľko nezodpovedajú skutočnému stavu veci a taktiež mal za to, že rozsudok krajského súdu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu i z nesprávneho právneho posúdenia veci. Predovšetkým zdôrazňoval, že v uvedený deň v čase pred jazdou a ani počas jazdy žiadne alkoholické nápoje nepožil, a teda motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu nevedol. Žalobca v tejto súvislosti odkazoval na závery znaleckého posudku č. 20/2014 a taktiež uviedol, že žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nijako nevysporiadal so závermi znaleckého posudku č. 20/2014, ktoré sú antagonistické k záverom znaleckého posudku č. 37/2014, pričom práve znalecký posudok č. 20/2014 preukazuje tvrdenie žalobcu o tom, že alkohol požil až po nehode, resp. po odstavení svojho motorového vozidla.

2.3 Žalobca ďalej namietal, že priamy vzájomný kontakt motorových vozidiel vôbec nezaregistroval, a to vzhľadom na rozsah a intenzitu poškodenia oboch vozidiel spočívajúci iba v stopách po šúchaní. Nadväzujúc na uvedené, podľa žalobcu nijako nezodpovedá skutočnosti, že by bolo došlo k stretu označených motorových vozidiel intenzitou „nárazu“ a že by následne bolo došlo k „odtláčaní zadnej časti vozidla smerom k okraju komunikácie“. Žalobca potom, čo na danej komunikácii minul bielu dodávku, pokračoval v jazde ešte asi 200 m, kde sa pre technické problémy svojho motorového vozidla otočil a vrátil sa do obce Iňačovce, kde asi 500 m za prvým domom jeho vozidlo celkom „zhaslo“. Až keď sa pre žalobcu stalo úplne zrejým, že jeho vozidlo vôbec nie je spôsobilé ďalšej jazdy, v stave psychického vypätia a emočného rozrušenia spôsobeného jednako rodinnými problémami, ako aj

okolnosťou straty prevádzkyschopnosti jeho motorového vozidla, požil alkohol v množstve asi 0,5 l. Žalobca bol až následne kontrolovaný policajnou hliadkou, od ktorej sa dozvedel, že bol účastníkom dopravnej nehody. Žalobca teda namietal, že iba veľmi nekvalitná fotodokumentácia a výpoveď H. I. - N., ktorú žalovaný v tomto konaní sám ani nevypočul, nemôžu byť dostatočným základom pre ustálenie, že „... je nemysliteľné, aby odvolateľ toto nezaregistroval, resp. aby nevedel, že došlo k dopravnej nehode ...“.

2.4 Žalobca namietal, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí neprihliadol ako na jeho nepriaznivú rodinnú a finančnú situáciu, tak aj na skutočnosť, že žalobca bol počas devätnásťročného výkonu štátnej služby 58-krát odmenený a iba 2-krát mu bolo uložené disciplinárne opatrenie.

2.5 Žalobca v podanom odvolaní naďalej trval na vykonaní znaleckého dokazovania znalcom z odboru dopravy, ako aj na vykonaní dokazovania znaleckým posudkom č. 20/2014, resp. na vykonaní kontrolného znaleckého dokazovania.

3.

3.1 Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 25.08.2015 poukázal na to, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti. Taktiež poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a uviedol, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4.2 Z obsahu administratívneho spisu Najvyšší súd SR mal za preukázané, že žalobca dňa 08.05.2014 asi o 21.52 hod. v čase mimo výkonu služby viedol po cestnej komunikácii v obci Iňačovce v smere od centra obce k Semianskym rybníkom osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 406 combi EČV: Q. pod vplyvom alkoholu, diaľkovými svetlami oslnil vodičku idúcu v protismere H. I. - N. do takej miery, že nepomohlo ani použitie svetelného a zvukového výstražného znamenia z jej strany, musela s motorovým vozidlom zn. Peugeot Boxer EČV: Q. zastaviť na okraji komunikácie, čo však nestačilo a pri mínaní jej vozidla žalobca ľavou prednou časťou svojho vozidla narazil do ľavej prednej časti jej vozidla, pričom s vozidlom šúchal jej vozidlo po celej dĺžke a došlo k odtlačaniu zadnej časti jej vozidla smerom k okraju komunikácie. Po náraze pokračoval v jazde asi 200 metrov kde sa s vozidlom otočil a vracal sa do obce Iňačovce. Keď míňal vozidlo H. I. - N., postavila sa mu do cesty, ktorá už medzitým svoje vozidlo premiestnila pod najbližšie pouličné osvetlenie, aby zistila spôsobenú škodu a telefonicky oznámila vec na políciu, kývla mu rukou, aby zastavil, čo aj urobil, spustil okno na spolujazdcovej strane a povedal „ja idem preč“. Vzápätí s vozidlom pokračoval asi 7 m, kde vozidlo zastavil, vystúpil z neho, pozrel sa smerom k pani I. - N., nasadol späť do vozidla a pokračoval v jazde smerom do obce. V obci potom podľa vyjadrenia žalobcu zastavil z dôvodu technických problémov, kde bol asi 23 minút po uvedenej dopravnej nehode kontrolovaný, sediac na mieste vodiča, hliadkou OO PZ Pavlovce nad Uhom. Žalobca bol následne podrobený opakovaným dychovým skúškam analyzátorom dychu typu Alcotest 7410 Plus v. č. ARXM-1001 s platnosťou overenia do 17.06.2014 a to v čase o 23:08 hod. s výsledkom 1,30 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo v prepočte činí 2,73 promile, o 23:24 hod. s výsledkom 1,20 mg/l, v prepočte 2,52 promile a o 23:41 hod. s výsledkom 1,18 mg/l, v prepočte 2,48 promile. Ďalej bol podrobený trom dychovým skúškam aj dňa 09.05.2014 v čase o 08:20 hod s výsledkom 0,69 mg/l, v

prepočte 1,45 promile, v čase o 12:23hod. s výsledkom 0,31 mg/l, v prepočte 0,65 promile a o 16:25 hod. s výsledkom 0,04 mg/l, v prepočte 0,08 promile. Ako vyplýva zo znaleckého posudku č. 37/2014 znalkyne MUDr. J. W. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia zo dňa 29.05.2014, namerané koncentrácie etylalkoholu u žalobcu nezodpovedajú ním uvedenému množstvu požitých alkoholických nápojov po nehode. V prípade, ak by bol žalobca vypil po nehode ním uvedené množstvo a druh alkoholických nápojov, mali by prvé dve opakované dychové skúšky stúpajúcu koncentráciu a nie klesajúcu. V prípade splnenia podmienok uskutočnenia spätného prepočtu, žalobca mal mať v čase dopravnej nehody v krvi koncentráciu etylalkoholu od 2,88 do 2,98 promile.

4.3 V priebehu konania pred orgánmi polície bol vypočutý ako žalobca, tak aj osoba, ktorá riadila bielu dodávku - motorové vozidlo značky Peugeot Boxer EČV: Q., H. I. - N.. Žalobca počas výsluchu k prejednávanej veci uviedol, že si nie je vedomý, že pri míňaní motorového vozidla značky Peugeot Boxer EČV: Q. došlo k stretu vozidiel, resp. k akejkolvek zrážke s týmto vozidlom, ktorá by mala za následok poškodenie vozidla. Žalobca pokračoval v jazde a až keď začalo mať motorové vozidlo technické problémy, asi po 200 metroch s vozidlom zastavil, otočil sa a vracal sa domov. Pri spiatočnej ceste nezaregistroval žiadne vozidlo, a teda ani bielu dodávku, až kým neprišiel do obce Iňačovce, kde asi 500 metrov za prvým domom zastavil, nakoľko vozidlo mu celkom zhaslo. Žalobca pri výsluchu tvrdil, že až v tomto okamihu požil alkohol, konkrétne asi 0,5 litra domácej pálenky. Po istom čase (žalobca nevedel uviesť konkrétne po akom čase) prišla hliadka OO PZ Pavlovce nad Uhom, od ktorej sa dozvedel, že bol účastníkom dopravnej nehody a podrobil sa vyššie spomínanej dychovej skúške.

4.4 H. I. - N. počas výsluchu k prejednávanej veci uviedla, že dňa 08.05.2014 sa vracala z farmy vodnej hydiny, keď v čase okolo 22:00 zbadala oprotiidúce auto. Vodič tohto auta ju oslepoval diaľkovými svetlami, tak na neho začala „blikat“, aby svoje svetlá stlmil, vodič však vôbec nereagoval. H. I. - N. teda zašla ku krajnici a úplne zastala, stiahla okienko a začala na vodiča mávať, aby zastavil. Vodič nereagoval, prešiel blízko popri bielej dodávke, narazil do nej a súchal sa pozdĺž celého auta, pričom zadnú časť bielej dodávky vytláčal z cesty. H. I. - N. začala trúbiť, kričať a stúpať na brzdu. Konanie vodiča oprotiidúceho auta považovala za nepochopiteľné, pretože mal podľa jej názoru dosť priestoru, aby so svojím autom bezpečne prešiel. Pri míňaní jasne spoznala žalobcu, ktorý bol vodičom predmetného oprotiidúceho vozidla. Žalobca pokračoval v jazde ďalej, no po asi 200 metroch sa otočil a išiel späť. Keď prechádzal popri bielej dodávke, H. I. - N. naňho zamávala rukou, aby zastavil. Žalobca stiahol okienko o povedal, že ide preč a pokračoval v jazde, prešiel asi 70 metrov, vystúpil z auta, zatackal sa a opäť pokračoval v jazde.

4.5 Vyšetrovateľ PZ vzniesol proti žalobcovi obvinenie za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v predmetnom trestnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok č. 37/2014, znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Toxikológia. Podľa tohto znaleckého posudku, namerané koncentrácie etylalkoholu u žalobcu nezodpovedajú ním uvedenému množstvu požitých alkoholických nápojov po nehode. V prípade, ak by bol žalobca vypil po nehode ním uvedené množstvo a druh alkoholických nápojov, mali by prvé dve opakované dychové skúšky stúpajúcu koncentráciu a nie klesajúcu. Ak by žalobca požil alkoholické nápoje len pred nehodou a v čase nehody by bol v eliminačnej fáze alkoholu z krvi, tak by mal na základe spätného prepočtu v krvi koncentráciu etylalkoholu od 2,88 do 2,97 g/kg (promile), čo je vo všeobecnosti hodnotené ako ťažký stupeň opitosti a osoba v takomto stave nie je schopná bezpečne vykonávať činnosť vodiča dopravného prostriedku.

4.6 Minister vnútra Slovenskej republiky vydal dňa 02.07.2014 personálny rozkaz č. 157, na základe ktorého bol so žalobcom skončený služobný pomer dňom doručenia rozhodnutia. V predmetnom rozhodnutí boli zohľadnené aj závery zo znaleckého posudku č. 37/2014. Žalobca podal voči tomuto rozkazu rozklad, na základe ktorého žalovaný vydal dňa 08.10.2014 rozhodnutie Č.p.: KM-OLVS-61/2014/OPK, ktorým potvrdil personálny rozkaz č. 157 a rozklad žalobcu zamietol.

4.7 V administratívnom spise sa nachádzajú aj tabuľky - prehľady o odmenách, ktoré žalobca počas výkonu služobného pomeru dostal, ale taktiež prehľad o disciplinárnych opatreniach uložených žalobcovi. Na základe uvedeného odvolací súd zistil, že žalobcovi bola niekoľkokrát udelená finančná

odmena, ale taktiež aj disciplinárne opatrenie (dňa 29.03.2001 počas výkonu služby, nameraná hodnota 1,15 promile alkoholu v dychu, dňa 17.06.2011 žalobca spôsobil dopravnú nehodu).

4.8 Žalobca si dal vypracovať znalecký posudok č. 20/2014, ktorého závery hovoria v prospech žalobcu. Žalovaný vo svojom rozhodnutí tento znalecký posudok nezohľadnil, uviedol, že žalobca žalovanému doručil predmetný znalecký posudok dňa 02.07.2014, keď už bolo napadnuté rozhodnutie o jeho prepustení predložené na podpis Ministrovi vnútra SR. Je názoru, že vychádza z vopred dohodnutého množstva a času požitého alkoholu po nehode tak, aby t ona čas nehody vychádzalo, aby nebol žalobca pod vplyvom alkoholu. V čase dokumentovania nehody sa žalobca ani len nezmienil, že alkohol požil až po nehode. Túto skutočnosť uviedol až dňa 12.05.2014

4.9 Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

4.10 Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

4.11 Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtom môže byť štátny občan Slovenskej republiky starší ako 18 rokov, ktorý o prijatie písomne požiada, a

- a) je bezúhonný,
- b) je spoľahlivý,
- c) spĺňa stupeň vzdelania určený na výkon funkcie, do ktorej má byť ustanovený alebo vymenovaný,
- d) je zdravotne, telesne a duševne spôsobilý na výkon služby,
- e) ovláda štátny jazyk,
- f) má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky,
- g) ku dňu prijatia do štátnej služby nie je členom politickej strany alebo politického hnutia,
- h) je spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu,
- i) ku dňu prijatia do štátnej služby skončí činnosti, ktorých vykonávanie je zakázané podľa § 48 ods. 6 a 7.

4.12 Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje občan, ktorý bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Bezúhonnosť sa v prijímacom konaní preukazuje odpisom z registra trestov.

4.13 Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. za spoľahlivého sa na účely tohto zákona nepovažuje občan, ktorý

- a) preukázateľne nadmerne požíva alkoholické nápoje, alebo
- b) požíva omamné látky, psychotropné látky alebo prípravky, ktoré môžu vyvolať závislosť od nich (ďalej len „iná návyková látka“), alebo
- c) podľa iných skutočností nedáva záruku riadneho výkonu štátnej služby alebo
- d) bol z predchádzajúceho služobného pomeru prepustený z dôvodu, že
 1. pri služobnom hodnotení bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, alebo
 2. porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, alebo
 3. bol právoplatne odsúdený pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody alebo bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo bol právoplatne odsúdený na trest zákazu činnosti vykonávať funkciu policajta.

4.14 Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení

povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

4.15 Podľa § 47 ods. 3 písm. a/ a g/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je povinný

a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,

g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,

h) dodržiavať služobnú disciplínu.

4.16 Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

4.17 Podľa § 232 zákona č. 73/1998 Z.z. konanie v prvom stupni vo veciach služobného pomeru uskutočňuje a rozhoduje v ňom minister a nadriadený a ďalšie subjekty, ak to ustanovuje tento zákon (ďalej len „oprávnený orgán“).

4.18 Podľa § 233 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

4.19 Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

4.20 Podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

4.21 Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta.

4.22 Podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, okrem výkonu rozhodnutia.

4.23 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.24 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5.

5.1 Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

5.2 Po preštudovaní administratívneho a súdneho spisu odvolací má za preukázané, že žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby tak, ako to uvádza žalovaný v napadnutom rozhodnutí.

5.3 Policajt je povinný plniť svedomito úlohy, ktoré sú mu uložené Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi a ďalšími právnymi predpismi, ako aj úlohy, uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu a plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných predpisov.

5.4 Najvyšší súd SR konštatuje, že služobný pomer príslušníka PZ je inštitútom verejného práva. Právna povaha služobného pomeru príslušníka PZ vyplýva z osobitej povahy zamestnávateľa policajta, ktorým je štát ako primárny nositeľ verejnej moci. Príslušník PZ sa prostredníctvom svojho zamestnávateľa priamo zúčastní na výkone verejnej moci, preto má štát výsostné oprávnenie jednostrannými aktmi tieto vzťahy zakladať, meniť alebo rušiť. Požadované vlastnosti (čestnosť, statočnosť, disciplína a pripravenosť vynaložiť svoje sily na ochranu verejného poriadku a majetku občanov) sú základnými predpokladmi výkonu služby v policajnom zbore. Každý príslušník PZ, ktorý tieto vlastnosti nemá a prejavuje sa v rozpore s nimi, hrubo poškodzuje dôveryhodnosť PZ. Na činnosť príslušníka PZ sú kladené vyššie nároky a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Hlavnou úlohou PZ je chrániť záujmy spoločnosti a s tým spojené vyššie nároky na činnosť príslušníkov PZ. Zákon č. 73/1998 Z.z. poskytol vybraným skupinám štátnych zamestnancov a v nadväznosti na nich aj ich rodinným príslušníkom lepšie sociálne zabezpečenie a vyššie spoločenské postavenie, ako má väčšina pracovníkov a zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje zákonník práce, resp. iné právne predpisy. Preto treba považovať za prirodzené, že na druhej strane kladie zákon vyššie podmienky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení prísnejších ako iné zákony (napr. zákonník práce).

5.5 „Zákonná úprava služobného pomeru príslušníkov ozbrojených zborov poskytuje príslušníkom v služobnom pomere nižšiu mieru ochrany než je to u zamestnancov v pracovnom pomere a kladie na nich vyššie nároky a požiadavky na čestnosť a rešpektovanie zákona“ (judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 40/2015).

5.6 Zákon č. 73/1998 Z.z. neobsahuje legálnu definíciu konania - porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Z uvedeného vyplýva, že na kvalifikovanie a posúdenie takého konania ponecháva zákonodarca pomerne širokú voľnú úvahu. Táto úvaha však nie je neobmedzená a nemôže zachádzať do prejavov svojvôle. To, či sa určitá osoba - príslušník Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky či Železničnej polície, dopustí porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, je potrebné posudzovať náležite a dôkladne, u každej konkrétnej osoby zvlášť, podľa okolností, ktoré nastali, s prihliadnutím na všetky súvisiace skutočnosti, svedčiacie či už v prospech alebo v neprospech posudzovanej osoby. Všetky skutočnosti, ku ktorým príslušný správny orgán na základe takejto úvahy dospeje, musia byť preukázané relevantnými dôkazmi.

5.7 V prípade žalobcu je nesporne preukázané, že mimo výkonu služby riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom spôsobil dopravnú nehodu. K administratívne mu spisu sú pripojené aj samotné výsledky dychovej skúšky, príslušná hliadka OO PZ vykonala dychovú skúšku trikrát, s určitým časovým odstupom (presne namerané hodnoty odvolací súd uviedol už vyššie), a teda je nesporne preukázané, že hladina alkoholu u žalobcu sa postupom času znižovala. Žalobca vo svojej výpovedi tvrdil, že alkohol požil až po tom, čo zastavil so svojím autom v obci Iňačovce. Hliadka OO PZ

ho po určitom čase (nie však viac ako 30 minút, ako to vyplýva zo spisu) podrobila dychovej skúške. Podľa názoru odvolacieho súdu je však vylúčené, aby hladina alkoholu u žalobcu klesala po tak krátkom časovom okamihu od požitia alkoholu a pri takom množstve alkoholu, ako žalobca vypil. Podľa odvolacieho súdu je teda aj znalecky vylúčené, že žalobca požil alkohol až po tom, čo spôsobil dopravnú nehodu a zastal so svojím motorovým vozidlom v obci Iňačovce. Uvedené skonštatovala aj znalkyňa v znaleckom posudku č. 37/2014, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní na žiadosť súdu, pričom znalkyňa konkrétne uviedla, že namerané koncentrácie etylalkoholu u žalobcu nezodpovedajú ním uvedenému množstvu požitých alkoholických nápojov po nehode. Ak by po nehode vypil ním uvedené množstvo, mali by prvé dve opakované dychové skúšky stúpajúcu koncentráciu a nie klesajúcu. Z uvedeného najvyšší súd jednoznačne dospel k záveru, že žalobca požil alkohol ešte pred nehodou, a teda viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Z tohto dôvodu považuje odvolaním napadnutý rozsudok za vecne správny.

5.8 Žalobca v odvolaní namietal, že žalovaný ako aj krajský súd nezohľadnili znalecký posudok č. 20/2014, vypracovaný na objednávku žalobcu. Krajský súd správne poznamenal, že predmetný znalecký posudok bol vypracovaný až po doručení prvostupňového rozhodnutia žalobcovi a na jeho objednávku, a teda spochybnil objektivitu predmetného znaleckého posudku. Odvolací súd má za to, že nebol dôvod na to, aby žalobca predkladal svoj vlastný znalecký posudok, nakoľko na základe znaleckého posudku č. 37/2014 nevznikli žiadne rozpory v skutkovom stave. Pokiaľ ide o výsledky predmetného znaleckého posudku, tak správne orgán, ani žalobcovi či súdu neprináleží spochybňovať znalecký posudok po odbornej stránke. „Znalecký posudok je jedným z dôkazov v správnom konaní, ktoré hodnotí správny orgán ako ktorýkoľvek iný dôkaz, pričom nie je oprávnený posudzovať jeho správnosť (závery), ale hodnotí iba to, či úvahy znalca zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných správnym orgánom. Správny orgán preto nemôže znalecký posudok označiť za nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením skutočnosti z odbornej stránky“ (judikát najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6/2011, rozsudok sp.zn. 6Sžo/150/2009). V zmysle citovanej judikatúry najvyšší súd konštatuje, že znalecký posudok č. 37/2014, vypracovaný v trestnom konaní, na objednávku súdu, je v súlade so zásadami logiky i skutkovými závermi vyplývajúcimi z dôkazov vykonaných správnym orgánom, a teda správny orgán ako aj krajský súd postupovali správne, keď vo svojich rozhodnutiach zohľadnili závery tohto znaleckého posudku. Vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania by bolo nadbytočné.

5.9 Odvolací súd má na základe vyššie uvedeného jednoznačne preukázané, že žalobca viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho spôsobil dopravnú nehodu. Predmetná skutočnosť sa síce stala mimo výkonu služby, avšak žalobca ako príslušník PZ bol povinný, v zmysle citovaných ustanovení, aj mimo služby viesť riadny a usporiadaný život a správať sa tak, aby ako príslušník jedného z ozbrojených zborov Slovenskej republiky, šiel príkladom ostatným občanom. Žalobca sa tak však nesprával, a teda odvolací súd dospel k záveru, že žalobca porušil služobnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom, za čo mu bol oprávnené uložený trest - prepustenie zo služobného pomeru. Zákon č. 73/1998 Z.z. neukladá žiadne subjektívne či objektívne okolnosti, na ktoré by správny orgán mal alebo musel prihliadať pri prepustení zo služobného pomeru. V ustanovení § 195 citovaného zákona je upravený zákaz prepustenia, kde sú taxatívne stanovené prípady, na ktoré sa tento zákaz vzťahuje. Okolnosti, ktoré však žalobca uvádzal (zlá rodinná či finančná situácia), nespádajú pod zákaz prepustenia v zmysle § 195, a teda správny orgán nemal dôvod na ne prihliadať.

5.10 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil. Rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v správnom konaní vyšlo najavo. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

5.11 O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s §

246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

5.12 Podľa § 492 ods. 2 zákona Národnej rady SR č. 162/2015 Z.z. (Správny súdny poriadok), odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V tomto prípade bolo odvolanie žalobcu podané pred 1. júlom 2016, súd preto na konanie použil ustanovenia O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.